

-Vuorovaikutuksen ja yhteistyön merkitys korostuu tulevaisuudessa entisestään, sanovat Haaga-Helian Kitta Marttinen (vas.), Kalle Räihä ja Anu Sipilä.

Virtuaalista valmennusta

Haaga-Helian ammattikorkeakoulun Porvoon yksikkö siirtyy loppuvuodesta uusiin tiloihin Porvoo Campukselle, samalla käyttöön otetaan uusi opetussuunnitelma. Opetus- ja projektihenkilökuntaa valmennettiin muutokseen muun muassa virtuaalimaailma Second Lifessä.

TEKSTI MIRKA SILLANPÄÄ KUVAT ESKO-KESKIOJA

HAAGA-HELIA AMMATTIKORKEAKOULU

kouluttaa liike-elämän ja palveluelinkeinojen asiantuntijoita sekä tutkii ja kehittää näihin aloihin liittyvää osaamista ja toimintaa. Tavoitteena on, että Haaga-Helian noin kymmenen tuhatta opiskelijaa luovat verkostoja työelämään jo opiskeluaikanaan.

– Porvoon yksikköme uusi oppimisen edistämisen suunnitelma vahvistaa opiskelijoiden valmiuksia siirtyä työelämään. Se muuttaa vahvasti sekä opiskelijoiden että opettajien toimintatapoja, kertovat projektipäälliköt **Kitta Marttinen** ja **Anu Sipilä** sekä lehtori **Kalle Räihä** Haaga-Heliasta.

Haaga-Helian Porvoon yksikkö muuttaa loppuvuodesta uudelle Porvoo Campukselle.

– Samalla kun opetussuunnitelma uudistuu, myös oppimisympäristö muuttuu. Kurseista luovutaan kokonaan ja opetuksesta tulee projektilähtöistä. Opettajien rooli muuttuu perinteisestä opettajuudesta coachingin suuntaan. Tavoitteena on,

että opettajista tulee ikään kuin oppilaiden valmentajia ja oppimisprosessin tukijoita, Räihä kertoo.

Muutokset on jo käynnistetty tänä syyskänä aloittaneiden ykköskurssilaisten kanssa.

– Opettajan ja neuvonantajan rooli istuu aika tiukasti meissä opettajissa, nyt on lähdettävä liikkeelle ihan eri asenteella. Sen sijaan, että luennoisimme omasta aiheestamme ja kertoisimme oppilaille vastaukset, me kannustamme heitä omatoimisuuteen ja autamme heitä löytämään ratkaisut itse, Räihä sanoo.

Sipilä ja Marttinen täydentävät, että muutokset ovat lähteneet pitkälti työelämän tarpeista, sen pohjalta, minkälaista osaamista tulevaisuuden työelämässä tarvitaan.

– Kun kursseja ei enää ole, koko oppimäärä venytetään kolmelle vuodelle. Tietyt asiat opetetaan, kun ne ovat ajankohtaisia eli tietoa tulee silloin kun opiskelijat sitä käytännön projekteissaan tarvitsevat, Räihä lisää.

COACHINGISTA TUKEA MUUTOKSIIN

Haaga-Heliassa on käynnissä Euroopan Aluekehitysrahaston rahoittama VIDICO-hanke, jonka tavoitteena on tehdä osaamista näkyväksi digitaalisin keinoin. Yksi VIDICON alaisista hankkeista on Haaga-Helia Porvoon hallinnoima Digital Campus -osahanke, jonka tavoitteena on toiminnan tehostaminen digitaalisilla välineillä sekä digitaalisen palvelukonseptin kehittäminen.

– Tarkoitus on helpottaa opiskelijoiden projektiprosesseja digitaalisilla apuvälineillä sekä lisätä yhteistyötä campuksen sisäisten toimijoiden ja ympäröivän alueen toimijoiden, kuten yritysten, kesken, Sipilä kertoo.

Digitaalinen Campus -hankkeen tavoitteena on pohtia miten parhaiten hallita ja jakaa tietoa siitä, mitä kukakin tekee, kenen kanssa ja miten tuloksia voidaan parhaiten hyödyntää.

– HRM Partnersin vetämän coachingin avulla halusimme sekä vahvistaa opettajien

coaching-osaamista että valmentaa koulun henkilökuntaa monitasoiseen muutokseen, Marttinen ja Sipilä sanovat.

Valmentajina toimivat **Päivi Pentti, Sirkku Heinonen, Rea Klingberg, Virva Rasmussen** ja **Tomi Sinisaari**. Kasvokkain tapahtuvan coachingin lisäksi osa henkilökunnasta osallistui myös Sirkku Heinosen ja Rea Klingbergin vetämiin virtuaalicoaching-ryhmiin.

– Ajatus coachingin toteuttamisesta virtuaalimaailmassa syntyi digitaalisuuteen keskittyvän hankkeen myötä, Marttinen sanoo.

Virtuaalicoaching-ryhmät tapasivat ensin kaksi kertaa kasvokkain ja sitten kolme kertaa Second Life -virtuaalimaailmassa.

– Me olimme samassa ryhmässä ja Anu eri ryhmässä. Alkukankeuden jälkeen sessiot paranivat kerta kerralta. Aluksi vaikeuksia tuotti erityisesti se, kun ei saanut antaa valmiita vastauksia ja neuvoja, vaikka mieli olisi tehnyt, Rähä ja Marttinen muistelevat.

AVATARET SECOND LIFE -MAAILMASSA

Virtuaalicoaching tapahtui Second Life -virtuaalimaailmassa, jossa jokainen osallistuja loi itsestään oman visuaalisen hahmon, avataren. Lisäksi Haaga Helian Second Life -maailmaan luotiin ryhmille omat, virtuaaliset coaching-tilat.

– Alkuun virtuaalisuus, tekniikka sekä avataren luominen hiukan jännitti. Mietin, että pystynkö keskittymään itse coachaukseen ollenkaan, mutta kun istunto pääsi vauhtiin, se oli suorastaan pelottavan tera-

peuttinen. Yllättävän hyvin pystyi unohtamaan muun muassa sen, että olimme avatarina jossain Haaga-Helian virtuaalisella saarella, Sipilä kertoo.

Rähän ja Marttisen ryhmässä virtuaalisuus sen sijaan ajoittain häiritsi keskittymistä itse asiaan.

– Täytyy myöntää, että itseäni virtuaalinen ympäristö hiukan häiritsi. Välillä oli

” Meidän ryhmässämme oli hyvä henki ja luottamuksellinen ilmapiiri. Kävimme läpi hyvinkin henkilökohtaisia asioita ja osallistujat eläytyivät vahvasti toisten ongelmiin.

vaikkea ottaa ryhmän jäseniä vakavasti, kun itse olin sininen lohikäärme ja toinen oli parrakas nainen, Rähä hymyilee.

– Second Life -maailmassa on mahdollista vaikka lentää. Me intouduimme välillä tanssimaan. Näistä kokemuksista huomaa sen, kuinka paljon ryhmädynamiikka vaikuttaa coaching-sessioon, Marttinen sanoo.

UUSIA OIVALLUKSIA

Coaching-ryhmissä eri alojen ja koulutusohjelmien opetus- ja projektihenkilökunta sekoitettiin keskenään. Monet yllättyivät

siitä, kuinka paljon löytyi yhteisiä keskustelunaiheita. Tulevia muutoksia käytiin läpi useammalla kerralla.

– Ryhmissä syntyi uusia ajatuksia, joita ei välttämättä yksin olisi oivaltanut. Moni sai aidosti uusia näkökulmia. Sessiot pyörivät pitkälti konkreettisten asioiden ympärillä, mikä oli hyvä asia, Marttinen sanoo.

– Meidän ryhmässämme oli hyvä henki ja luottamuksellinen ilmapiiri. Kävimme läpi hyvinkin henkilökohtaisia asioita ja osallistujat eläytyivät vahvasti toisten ongelmiin. Esiin nousi monia sellaisia ajatuksia, jotka eivät millään muulla foorumilla olisi tulleet esiin. Ryhmässä sai turvallisesti purkaa omia tuntojaan, pelkoja ja paineita, Sipilä kertoo.

Rähän mukaan coaching purki paljon luuloja toisten työstä ja edisti myös oman työyhteisön jäsenten tuntemusta. Tähän asti töitä on tehty eri rakennuksissa, campuksella kaikki siirtyvät samoihin tiloihin. Uuden opetussuunnitelman myötä perinteiset oppiaineiden rajat rikkoutuvat ja työn luonne muuttuu yhteisöllisemmäksi.

– Meidän on opeteltava päästämään irti opettajan perinteisestä roolista. Moneltakaan opettajalta ei suju luonnostaan valmentajan rooliin asettuminen, ja ryhmäcoaching antoi hyvää tuntumaa siihen, miten homma toimii. Haasteena on nyt se, miten rupeamme tekemään näitä hommia yhdessä. Vuorovaikutuksen ja yhteistyön merkitys korostuu tulevaisuudessa entisestään sekä oppilaiden ja opettajien välillä että opettajien kesken.

Virtuaalimaailman Taivasluokka

HRM PARTNERSIN Sirkku Heinonen ja **Rea Klingberg** kertovat, että osallistuminen virtuaaliseen valmennukseen oli vapaaehtoista.

– Ryhmiä syntyi kolme, ja niissä jokaisessa oli 5–7 henkilöä. Joillekin Second Life -virtuaalimaailma oli tuttu jo ennestään, mutta toisille asia oli aivan vieras.

Haaga-Helian **Päivi Karvanen** piti ensin kaikille osallistujille yhteisen Second Life -koulutuksen.

– Kävimme läpi muun muassa sitä, mitä Second Lifessä voi tehdä ja miten siellä toimitaan. Päivi loi meille Haaga-Helian virtuaalimaailmaan oman coaching-tilan eli Taivasluokan, jossa kokoontuimme joka kerta, Klingberg sanoo.

Heinosen mukaan myös coachingin peruseriaatteita käytiin ensin läpi kasvokkain, sen jälkeen siirryttiin virtuaalimaailmaan.

– Joillekin virtuaalisuus sopi paremmin kuin toisille. Osa koki Second Life -ympäristön häiritsevän keskittymistä ja toiset taas olivat sitä mieltä, että virtuaalinen coachaus toimi jopa paremmin kuin kasvotusten.

Omat haasteensa virtuaalisen coachingin onnistumiseen toi tekninen ympäristö.

– Tekniikan, kuten esimerkiksi äänen laadun tai kuuluvuuden kanssa, oli joitakin ongelmia. Kun tekniset ongelmat saatiin ratkaistua, coaching toimi parhaimmillaan virtuaalisesti yhtä hyvin kuin livenä, Heinonen ja Klingberg sanovat.

Sirkku Heinonen ja Rea Klingberg

